

Israels fald til vanære: En pralende parias vej til ruin

På blot 21 måneder – fra oktober 2023 til juli 2025 – har Israel ødelagt enhver illusion om, at det er en demokratisk stat styret af moralske principper. Det har afsløret sig selv som en voldelig slyngelaktør, der foragter loven, er fjendtlig over for fred og upåvirket af samvittighed. **Mange sammenligner nu Israel med en rabiat hund i Mellemøsten** – en atombevæbnet aggressor, der uden provokation har angrebet Libanon, Syrien, Irak og Iran og nu **metaforisk flår Gaza ihjel**, med blottede tænder og øjne rullet tilbage, mens verden ser på i rædsel.

Dette er ikke metaforisk overdrevet – det er sproget født af ubærlig sorg og retfærdig vrede. Israels kampagne i Gaza er ikke en krig. Det er et bevidst og systematisk angreb på en besat civilbefolkning – en **eskalerede folkedrab**, åbent udsendt og hånligt retfærdiggjort.

Gazas rædsel: Folkedrab, fase for fase

Efter Hamas' angreb den 7. oktober 2023 – som dræbte 1.139 israelere og tog 250 gidsler – iværksatte Israel en kampagne, ikke for retfærdighed, men for udslettelse. Over **58.000 palæstinensere er blevet dræbt**, heraf mindst **16.756 børn**. Næsten **2 millioner er blevet fordrevet**. Gazas infrastruktur – dets skoler, hospitaler, bagerier og vandsystemer – er blevet udslettet.

I **marts 2025** genindførte **israelske ministre Israel Katz og Bezalel Smotrich en total blokade af Gaza**, åbenlyst trodsende mod **Den Internationale Domstols foreløbige foranstaltninger**, som udtrykkeligt beordrede Israel til at "forhindre folkedrabshandlinger". Denne blokade, som omfattede et forbud mod mad, brændstof, vand og medicin, har skubbet Gaza ind i **den sidste fase af kunstigt fremkaldt sult**.

Enhver beretning fra Gaza rapporterer nu om den samme ubærlige virkelighed: **der er ingen mad tilbage**. Selv med penge indsamlet gennem internationale indsamlingskampagner **er der intet at købe**. Mødre kan ikke amme. Israel har **forbudt modermælkserstatning**, og endda **konfiskeret små mængder båret af udenlandske læger**, der frivilligt arbejder i Gaza. Sultende mennesker kollapser nu på gaderne. Børn dør på grund af mangel på kalorier. Hospitaler er overvældede af underernærede og døende. Gaza er nu et **kæmpemæssigt udendørs hospic**, hvor de syge og sultende venter på døden under droner.

Og alligevel stopper rædslen ikke der.

Den såkaldte **Gaza Humanitære Fond (GHF)** – en **fælles amerikansk-israelsk operation** – har forvandlet fødevarehjælp til en form for kontrol og død. **GHF's hjælpeuddelingsste-**

der er stærkt militariserede dødszoner. Palæstinensere, desperate efter mad, bliver samlet sammen i åbne områder, frataget skygge og vand, og derefter skudt, når de bevæger sig. **Over 800 mennesker er blevet dræbt** på disse hjælpesteder. **Tusinder er blevet lemlæstet**. Videoer bekræfter, at snigskytter skyder ind i folkemængder, sække med mel gennemblødt af blod, og soldater griner og praler på **Telegram** og **sociale medier**.

Besætteren kan ikke påberåbe sig selvforsvar

Israel fremstiller sit vold som "selvforsvar". Dette er en løgn – og **en juridisk absurditet**.

Ifølge international lov er Israel **besættelsesmagten** i Gaza, Vestbredden og Østjerusalem. Som sådan kan det ikke gøre krav på retten til at "forsvare sig selv" mod en befolkning, det kontrollerer, belejrer og dominerer. Det er ikke selvforsvar. Det er **undertrykkelse**.

I modsætning hertil har **det palæstinensiske folk en juridisk og moralsk ret til at modstå besættelsen**, som bekræftet af **FN's Generalforsamlings resolution 37/43**, der anerkender retten for alle folk til at "kæmpe mod udenlandsk besættelse og kolonial dominans med alle tilgængelige midler". Denne ret omfatter folket i Gaza – som i over 75 år er blevet nægtet selvbestemmelse, indespærret bag hegn, sultet, bombet og dehumaniseret.

Besættelse er vold. Modstand er ikke terrorisme – det er en ret.

Psykologien bag sammenbruddet: Israel graver sin egen grav

Der er en grænse for, hvad mennesker kan være vidne til uden moralsk tilbagegang. Efterhånden som Israel fortsætter med at prale af sine grusomheder – ved at poste videoer af henrettelser, sult, koranbrændinger og hånende soldater – udløser det en dyb og universel respons: **afsky**, det følelsesmæssige grundlag for moralsk afvisning.

Psykologisk forskning viser, at ubodfærdig grusomhed, især når den parres med arrogance, fører til **moralsk dissociation**. Folk begynder ikke kun at modsætte sig et regime, men at **dehumanisere det til gengæld**, idet de ser det som monstrøst, uforløseligt, forbandet. **Israel, ved at fremvise sin grusomhed med stolthed, fremskynder sin egen isolation**. Det sætter sig selv i brand foran en verden, der nu ser på i realtid.

Intet imperium overlever denne form for moralsk kollaps. **Israel graver sin egen grav** – ét opslag, én kugle, ét sultet barn ad gangen.

Dette er ikke jødedom – dette er blasfemi

At fordømme Israel er **ikke at angribe det jødiske folk**. Det er at forsvare dem – mod en stat, der hævder at tale på deres vegne, mens den tramper på alt, hvad Toraen lærer.

Jødedommen befaler barmhjertighed, ydmyghed og retfærdighed. Fra Mika til Esajas, fra Ordsprogene til Tredje Mosebog er pagten klar: beskyt den fremmede, giv mad til den

sultne, værdsæt livet. Hvad Israel gør i Gaza – sulter babyer, bomber skoler, håner lig – er ikke jødedom. Det er **afgudsdyrkelse**.

“Du må ikke stå passiv ved din næstes blod.” – Tredje Mosebog 19:16

“Den, der ødelægger et enkelt liv, er som om han ødelagde en hel verden.” – Sanhedrin 4:5

“Lad retfærdigheden strømme som vand og retfærdigheden som en evigt flydende bæk.” – Amos 5:24

Disse bud er blevet erstattet i Israel af Amaleks sprog, racesupremati og udryddelse. Israelske ministre kalder palæstinensere for “menneskelige dyr”. Soldater kalder Gaza for “en legeplads”. Dette er ikke religion. **Dette er fascisme i rituel forklædning.**

De fleste zionister er ikke engang jøder

Drivkraften bag moderne zionisme er ikke jødedommen. Det er **kristen evangelikalisme** – især i USA.

Grupper som **Christians United for Israel (CUFI)** støtter Israel ikke af kærlighed til jøder, men for at opfylde en apokalyptisk profeti, hvor jøder skal vende tilbage til Det Hellige Land for at udløse Kristi genkomst – og enten konvertere eller omkomme. Dette er ikke støtte. Det er **en teologisk dødsfælde**.

Disse kristne zionister har slået sig sammen med organisationer som **AIPAC**, hvis politiske udgifter har **overskredet hundredvis af millioner af dollars**, ifølge TrackAIPAC.com. Disse penge køber meddelagtighed. De bringer kritikere til tavshed. De nærer folkedrab.

Men samvittigheden kan ikke købes. Og sandheden kan ikke undertrykkes på ubestemt tid.

Konklusion: Verden ser på, og jorden husker

Mange sammenligner nu Israel med en rabiathund i Mellemøsten – ikke på grund af antisemitisme, men på grund af, hvad Israel er blevet: **en stat, der får de svage, praler med at dræbe børn, sulter spædbørn og vanhelliger hver værdi, den hævder at stå for.**

Men dette er ikke jødedom. Det er **et forræderi mod den**.

Og mens Gaza kolliderer i hungersnød og ild, mens børn dør på gaderne og mødre begraver deres nyfødte uden mælk, ser verden på i rædsel – og forbereder sig på regnskab. Ingen mængde penge, lobbyisme eller fordrejning af skrifterne kan forløse en nation, der behandler folkedrab som teater.

Graven er åben. Israel graver. Navnene på Gazas døde er hugget ind i hver sten. Og verden vil huske.